

Sygn. akt: I C 20/17 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 marca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Chełmnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Monika Mleczo - Pawlikowska
Protokolant:	sekretarz sądowy Dominika Ritter

po rozpoznaniu w dniu 27 lutego 2018 r. w Chełmnie

na rozprawie

sprawy z powództwa :M. G.

przeciwko (...) Towarzystwu (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

I. Zasądza od pozwanego (...) Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda M. G. kwotę 2.298,83 zł (dwa tysiące dwieście dziewięćdziesiąt osiem złotych 83/100) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 stycznia 2014r. do dnia zapłaty,

II. W pozostałej części powództwo oddala,

III. Zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 1.092,86 zł (tysiąc dziewięćdziesiąt dwa złote 86/100) tytułem zwrotu kosztów procesu,

IV. Nakazuje ściągnąć z zasądzonych roszczenia na rzecz (...) od powoda kwotę 261,59 zł (dwieście sześćdziesiąt jeden złotych 59/100) tytułem części wydatków poniesionych przez Skarb Państwa na poczet wynagrodzenia za opinię biegłego,

V. Nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz (...) kwotę 86 zł (osiemdziesiąt sześć złotych) tytułem części wydatków poniesionych przez Skarb Państwa na poczet wynagrodzenia za opinię biegłego.

Sygn. akt I C 20/17

UZASADNIENIE

Powód M. G. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 9.291 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 stycznia 2014r. do dnia zapłaty, a także o zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż z pozwanym zawarł umowę ubezpieczenia OC/AC pojazdu mechanicznego. W okresie trwania umowy, w grudniu powód na oblodzonej jezdni uderzył swoim autem w słup oświetleniowy.

Ubezpieczyciel w oparciu o sporządzony kosztorys wypłacił powodowi odszkodowanie, które jego zdaniem było zaniżone. Powód zlecił sporządzenie kosztorysu naprawy certyfikowanemu rzeczoznawcy samochodowemu. Następnie powołując się na ten kosztorys odwołał się do decyzji pozwanego, który wypłaciło mu dodatkowo jedynie kwotę 144,19 zł. tytułem niesłusznie naliczonej amortyzacji.

W odpowiedzi na pozew pozwany (...) Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W. reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika wniósł o oddalenie powództwa w całości i o zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pisma pełnomocnik powoda przyznał, iż strony łączyła umowa ubezpieczenia. Umowa ta zawarta została w wariantcie „kosztorys”. Pozwany odpowiada za powstałą w pojeździe powoda szkodę, ale na warunkach ustalonych przez strony sprecyzowanych w ogólnych warunkach ubezpieczeń. Pozwany łącznie wypłacił powodowi kwotę 3.211,90 zł, którą to kwotę ustalił na podstawie kalkulacji naprawy, którą sporządził w odpowiedzi na odwołanie powoda. Pozwany zgodnie z § 26 OWU zastosował stawkę za roboczogodzinę prac blacharsko – lakierniczych w wysokości 60 zł netto, a także ceny materiałów i części zamiennych z bazy dostawców części zamiennych stosowanych poza siecią producenta pojazdu A. (części oznaczone symbolem PJ) określone w systemie A. lub E.. Pozwany potrącił również 30 % wartości części oryginalnych (oznaczonych symbolem O i (...)), które nie posiadały zamienników oznaczonych symbolem (...). Pozwany zakwestionował sporządzoną na zlecenie powoda prywatną kalkulację, w szczególności zastosowaną wyższą stawkę za roboczogodzinę i ceny jedynie części zamiennych oznaczonych symbolem O które stanowią najdroższą kategorię części zamiennych dostępnych dla pojazdu A.. Dlatego też pozwany kwestionuje przydatność prywatnej ekspertyzy powoda, gdyż nie uwzględnia ona wariantu posiadanego przez powoda ubezpieczenia oraz warunków OWU. Pozwany kwestionuje również uwzględnienie do wymiany kraty wlotu powietrza, która nie została uszkodzona na skutek zdarzenia oraz błędnie zakwalifikowanego do wymiany wspornika zamka P, gdyż kwalifikował się on jedynie do naprawy. Zdaniem pozwanego powód żąda od niego ochrony ubezpieczeniowej przewidzianej dla pojazdu eksploatowanego nie dłużej niż 5 lat, wynikającej z droższego wariantu ubezpieczenia, niż ten który faktycznie wykupił.

Sąd ustalił co następuje.

W dniu 7 czerwca 2013r. M. G. zawarł z (...) Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W. umowę ubezpieczenia autocasco dla pojazdu marki A. (...) (...), rok prod. 2005. Umowa ta zawarta została w wariantcie „kosztorys” oraz w wariantcie zniesionej amortyzacji.

/dowód: email z poświadczeniem zawarcia umowy ubezpieczenia k. 20 – 24, potwierdzenie zawarcia umowy k. 130 – 131, kopia dowodu rejestracyjnego pojazdu k. 25 - 26/

Zgodnie z §24 ogólnych warunków ubezpieczenia w przypadku wystąpienia szkody częściowej albo szkody całkowitej ustalona kwota odszkodowania zostanie każdorazowo pomniejszona o wymienioną w umowie ubezpieczenia franszyzę redukcyjną. W umowie franszyzę te określono na kwotę 500 zł, § 26 OWU stanowi zaś, iż auto casco w wariantcie „kosztorys” w przypadku klasyfikacji szkody jako szkody częściowej, wysokość odszkodowania z zachowaniem paragrafów powyższych ustalana jest w oparciu o stawkę roboczogodziny w wysokości 60 zł (netto), ceny materiałów i części zamiennych z baz dostawców części zamiennych stosowanych poza siecią producenta pojazdu, określone w systemie A. lub E., pomniejszone o amortyzację, jeśli nie została zniesiona po opłaceniu dodatkowej składki. W przypadku gdy w systemie A. lub E. nie występują części zmienne stosowane poza siecią producenta pojazdu, kalkulacji dokonuje się w oparciu o zawarte w systemie A. lub E. ceny części i materiałów pochodzące od producenta pojazdu (części oryginalne) pomniejszone o 30 % oraz amortyzację, jeśli nie została zniesiona po opłaceniu dodatkowej stawki.

/dowód: ogólne warunki ubezpieczenia aut casco k. 49 – 54/

W dniu 11 grudnia 2013r. na skutek kolizji pojazd powoda został uszkodzony. Powód zgłosił szkodę ubezpieczycielowi.

/dowód: protokół identyfikacji zdarzenia k. 91 – 94, zdjęcia z oględzin k. 121 - 129/

Decyzją z dnia 08.01.2014r. ubezpieczyciel przyznał powodowi odszkodowanie w kwocie 2.567,71 zł w oparciu o sporządzoną przez siebie ocenę techniczną. Wartość szkody ustalono na kwotę 3.067,71 zł. Od powyższej kwoty odjęto franszyzę redukcyjną w kwocie 500 zł.

/dowód:(...) k. 114 – 120/

Powód zakwestionował ustaloną kwotę odszkodowania i odwołał się od przedmiotowej decyzji. Powód zlecił wykonanie kalkulacji naprawy przez rzeczoznawcę samochodowego.

/dowód: odwołanie k. 104, kalkulacja naprawy zlecona przez powoda k. 105 -113/

Pismem z dnia 07.02.2014r. pozwany poinformował powoda, iż na skutek odwołania uznał dodatkowo roszczenie w wysokości 144,19 zł za przedmiotową szkodę, z tytułu niezasadnie zastosowanego potrącenia z tytułu amortyzacji cen części zamiennych. Natomiast wspornik zamka kwalifikował się jedynie do naprawy, a uszkodzenia kraty wlotu powietrza nie były związane z przedmiotową szkodą.

/dowód: pismo z dnia 07.02. (...). k. 95 – 96 kalkulacja z dnia 07.02.2014r. k. 97 - 102, email z dnia 21 lutego 2014r. k. 7/

Koszt naprawy pojazdu powoda przy uwzględnieniu posiadanego przez niego wariantu ubezpieczenia oraz postanowień OWU obowiązujących w chwili powstania szkody i z uwzględnieniem franszyzy redukcyjnej (500 zł) wynosi 5.010, 73 zł.

/dowód: opinia biegłego inż. P. P. k. 156/

Sąd zważył, co następuje.

Powyższy stan faktyczny ustalono w oparciu o zaferowany przez strony materiał dowodowy w postaci dokumentów, w tym z akt szkody oraz opinii biegłego z dziedziny techniki samochodowej i ruchu drogowego, albowiem ustalenie kosztów naprawy wymagało wiadomości specjalnych.

Zdaniem Sądu należało uznać za przekonującą i wyczerpującą dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy pisemną opinię biegłego z dziedziny techniki samochodowej i ruchu drogowego inż. P. P.. Przede wszystkim podkreślić należało, iż biegły posiada wiedzę i doświadczenie konieczne dla sporządzenia tego typu opinii. Ponadto opinia sporządzona została w sposób jasny i rzetelny, była kategoryczna i wyczerpująca. Sporządzona opinia nie zawierała błędów natury logicznej. Biegły zgodnie z tezą zakreślona przez Sąd dokonał wyceny koszty naprawy pojazdu w trzech wariantach: przy uwzględnieniu wariantu posiadanego przez powoda ubezpieczenia oraz postanowień OWU a także przy uwzględnieniu części cen zamiennych i części oryginalnych.

Za wiarygodne uznano zgromadzone w sprawie dokumenty, gdyż były jasne i kompletne. Ponadto ich prawdziwość nie została zakwestionowana przez strony, a i Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania ich prawdziwości.

Przechodząc do rozważań prawnych na wstępie wskazać należało, iż pomiędzy stronami bezsporna była odpowiedzialność pozwanego za szkodę powstałą w pojeździe powoda z tytułu łączącej strony umowy ubezpieczenia. Sporna była wysokość szkody powstałej w pojeździe powoda, w szczególności prawidłowość zastosowanych przez pozwanego cen części umożliwiających przywrócenie pojazdu do stanu sprzed szkody. Pozwany początkowo kwestionował konieczność wymiany wspornika zamka, który jego zdaniem kwalifikował się do naprawy, a nie do wymiany, a także to, iż uszkodzenia kraty wlotu powietrza nie były związane z przedmiotową szkodą. Zdaniem biegłego analiza sprawy wskazywała na zasadność naprawy tych części, tak jak wynikało to z prywatnej ekspertyzy sporządzonej na zlecenie powoda. Pozwany zobowiązany do ustosunkowania się do opinii biegłego nie zakwestionował ustalonego przez biegłego zakresu naprawy. Zatem Sąd przyjął, iż również te części winny zostać naprawione.

W myśl art. 805§ 1 i 2 kc przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający

zobowiązuje się zapłacić składkę. Świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności na zapłacie: przy ubezpieczeniu majątkowym - określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku.

W ramach odpowiedzialności odszkodowawczej, co do zasady ciężar dowodu istnienia i wysokości szkody spoczywa na poszkodowanym. Zatem aktualizacja obowiązku zakładu ubezpieczeń zapłaty ubezpieczającemu odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku, następuje dopiero wówczas gdy ubezpieczający udowodni, że zaistniał wypadek przewidziany umową ubezpieczenia, że powstała szkoda w wykazywanej przez niego wysokości oraz wykaże zaistnienie związku przyczynowego między tymi zdarzeniami.

Zgodnie z utrwalonym poglądem wyrażonym między innymi w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 21 czerwca 2001r., ((...)), zakres odszkodowania precyzuje umowa stron, w tym postanowienia ogólnych warunków umowy – w tym przypadku ogólne warunki ubezpieczenia pojazdów lądowych ((...)(...), które należy traktować jako część umowy.

Dla odpowiedzialności ubezpieczeniowej, która nie jest odpowiedzialnością z czynu niedozwolonego, istotna jest treść umowy ubezpieczeniowej oraz treść uzupełniających ją ogólnych warunków ubezpieczenia (zob. wyrok Sądu Najwyższego z 13.01.2004 r., (...), (...)). Umowa autocasco ma charakter dobrowolny, a o jego warunkach decydują strony umowy zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 353⁽¹⁾ kc.

Zatem w niniejszej sprawie zakres odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń wyznaczała umowa zawarta przez strony oraz towarzyszące jej ogóle warunki ubezpieczenia (dalej OWU). Jak wynikało z polisy ubezpieczeniowej powód zawarł umowę auto-casco w wariantcie (...), z franszyzną redukcyjną w kwocie 500 zł i z wykupioną amortyzacją części, która wynosiła o %. Ogólne warunki ubezpieczenia szczegółowo określały sposób obliczania wysokości należnego odszkodowania.

Zgodnie z § 22 (...) (...) odpowiednio do okoliczności ustala rozmiar szkody i wysokość odszkodowania na podstawie: wyników oględzin pojazdu i kalkulacji kosztów naprawy pojazdu sporządzonej w oparciu o określone przez producenta w systemie A. lub E. (systemy służące do kalkulacji kosztów naprawy) normy czasowe robocizny i ceny części zamiennych na rynku polskim oraz amortyzację, z uwzględnieniem wariantu ubezpieczenia wybranego przez ubezpieczającego, chyba że (...) odstąpi od wykonania oględzin lub kalkulacji.

Zgodnie zaś z § 25 ust 3 OWU w przypadku częściowego uszkodzenia pojazdu lub jego wyposażenia dodatkowego odszkodowanie ustalane jest w wysokości kosztów naprawy umożliwiającej przywrócenie pojazdu do stanu przed szkodą, z uwzględnieniem potrąceń wynikających z warunków umowy ubezpieczenia, z tym że:

25.3.1. odszkodowanie obejmuje uzasadnione koszty naprawy pojazdu wyłącznie w zakresie uwzględnionym w ocenie technicznej;

25.3.2. odszkodowanie obejmuje koszty naprawy i wymiany tylko tych części, które zostały uszkodzone lub utracone w związku przyczynowym ze zdarzeniem objętym ochroną ubezpieczeniową.

Zgodnie zaś z §26 OWU w wariantcie (...), w przypadku klasyfikacji szkody jako szkody częściowej, wysokość odszkodowania z zachowaniem postanowień paragrafów powyższych, ustalana jest w oparciu o:

26.1.1. stawkę roboczogodziny w wysokości 60 PLN (netto);

26.1.2. ceny materiałów i części zamiennych z baz dostawców części zamiennych stosowanych poza siecią producenta pojazdu, określone w systemie A. lub E., pomniejszone o amortyzację, jeśli nie została zniesiona po opłaceniu dodatkowej składki. W przypadku, gdy w systemie A. lub E. nie występują części zamienne stosowane poza siecią producenta pojazdu, kalkulacji dokonuje się w oparciu o zawarte w systemie A. lub E. ceny części i materiałów pochodzących od producenta pojazdu (części oryginalne) pomniejszone o 30% oraz amortyzację, jeśli nie została zniesiona po opłaceniu dodatkowej składki.

W myśl art. 361§ 1 kc Zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. Co do zasady naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł oraz korzyści, które mógłby osiągnąć gdyby mu szkody nie wyrządzono. Naprawienie szkody winno zapewnić pełną kompensatę doznanego uszczerbku, nie dopuszczając jednocześnie do nieuzasadnionego wzbogacenia poszkodowanego. Zgodnie z art. 363§ 2 kpc wysokość odszkodowania powinna być ustalona według poziomu cen części zamiennych i usług koniecznych do wykonania naprawy z daty ustalana odszkodowania. Ustalając koszty naprawy sąd oparł się na opinii biegłego sądowego, która pozwoliła ustalić wysokość kosztów naprawy w pojeździe powoda.

Biegły dokonując analizy zapisów (...) oraz akt sprawy uznał za uzasadniony zakres szkód i kwalifikacji części zawartej w ekspertyzie sporządzonej na zlecenie powoda. Biegły uzasadnił to faktem, iż z zapisów(...) nie wynikało w oparciu o jaką ocenę techniczną tzn. przez kogo sporządzoną mają być ustalone koszty naprawy.

Biegły podkreślił, iż zapisy (...) nie precyzowały jakiej jakości mają być części zamienne oraz jakie ceny mają być brane pod uwagę. W przypadku pojazdu marki A. wachlarz dostępnych zamienników jest szeroki. W systemie A. każda część zakwalifikowana do wymiany posiada od kilku do nawet kilkudziesięciu dostępnych części alternatywnych innych producentów. Zdarza się również, iż wysokość ceny za część nie ma odzwierciedlenia w jakości części tj. jakościowo gorsza część jest droższa od części jakościowo lepszej. Dlatego też biegły przyjął wartość części, najbliższej ceny średniej ze wszystkich dostępnych w bazie części, bez względu na jakość przypisaną do części. Zdaniem Sądu w przypadku istnienia tak szerokiego wachlarza części zamiennych dla pojazdu powoda i dużych różnic cenowych, przyjęta przez biegłego metoda wyceny była jak najbardziej prawidłowa.

Sąd dokonał ustaleń według pierwszego ustalonego przez biegłego wariantu, tj. przy uwzględnieniu posiadanego wariantu ubezpieczenia i postanowień (...). Przyjęcie wariantu drugiego według części zamiennych, czy tym bardziej części oryginalnych było niedopuszczalne, z uwagi na łączącą strony umowę ubezpieczenia, która wyznaczała zakres odpowiedzialności pozwanego i sposób ustalania kosztów naprawy. Powód miał do wyboru zawarcie umowy w wariancie (...) lub (...). Z każdym wariantem ubezpieczenia wiązała się inna wysokość składki i inna metoda wyceny kosztów naprawy. Skoro powód zawarł umowę w takim wariancie i według wyceny części materiałów i części zamiennych z baz dostawców części zamiennych stosowanych poza siecią producenta pojazdu, to godził się na to, że dokonana w ten sposób wycena umożliwiała przywrócenie pojazdu do stanu sprzed szkody.

Wyliczony przez biegłego koszt naprawy pojazdu powoda wynosił 5.510,73 zł, a po odjęciu franszyzy redukcyjnej 5.010,73 zł. (k. 6 opinii biegłego – k. 156 akt)

W toku postępowania likwidacyjnego pozwany wypłacił powodowi po odjęciu franszyzy redukcyjnej odszkodowanie w łącznej wysokości 2.711,90 zł (2.567,71 zł + 144,19 zł).

Mając to na uwadze Sąd uznał, iż zasadnym było zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 2.298,83 zł (czyli różnicy pomiędzy ustalonym przez Sąd kosztem naprawy pojazdu powoda, a wypłaconą przez pozwanego kwotą), o czym orzeczono jak w punkcie I sentencji wyroku na podstawie art. 805§ 1 kc. W konsekwencji w punkcie II wyroku w pozostałym zakresie powództwo zostało oddalone.

O odsetkach ustawowych orzeczono zgodnie z żądaniem pozwu na podstawie art. 481§ 1 kc w zw. z art. 817§ 1 i 2 kc, zgodnie z którym ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku, a gdyby wyjaśnienie w powyższym terminie okoliczności koniecznych do ustalenia odpowiedzialności ubezpieczyciela albo wysokości świadczenia okazało się niemożliwe, świadczenie powinno być spełnione w ciągu 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe. Jednakże bezsporną część świadczenia ubezpieczyciel powinien spełnić w ww. terminie trzydziestodniowym. Pozwany nie zakwestionował wskazanej przez powoda daty zgłoszenia szkody tj. z dnia 11.12.2013r. zatem powodowi należały się odsetki od dnia wskazanego w pozwie tj. 11 stycznia 2014r.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 kpc w myśl zasady stosunkowego rozdzielenia kosztów procesu. Powód wygrał sprawę w 24,74 %, zaś przegrał w 75,26 %. Koszty procesu powoda to: 300 zł tytułem opłaty od pozwu i 800 zł tytułem zaliczki na wydatki związane z opinią biegłego. Pozwany poniósł koszty procesu w wysokości 1.817 zł (1.800 zł tytułem wynagrodzenia profesjonalnego pełnomocnika – adwokata i 17 zł tytułem opłaty skarbowej od dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa). Po kompensacji w punkcie III sentencji wyroku zasądzone od powoda na rzecz pozwanego kwotę 1.092,86 zł. ($1.100 \times 24,74 \% = 272,14$ zł i $1.817 \times 75,26 \% = 1.367,47$ zł).

Ponieważ wydatki związane z opinią biegłego wyniosły 1.147,59 zł, a powód uiścił zaliczkę jedynie w wysokości 800 zł, do rozliczenia pozostała kwota 347,59 zł, którą tymczasowo wyłożył (...) Kwotę tę Sąd rozliczył stosunkowo do przegrania sprawy przez powoda i pozwanego na podstawie art. 83§ 2 w zw. z art. 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2005 r. ((...)poz. 1398) tj. z dnia 21 kwietnia 2016 r. ((...)) w ten sposób, że:

- nakazano ściągnąć od powoda na rzecz (...)z zasądzzonego roszczenia kwotę $347,59$ zł $\times$ $75,26 \% = 261,59$ zł,
- nakazano pobrać od pozwanego na rzecz (...) $347,59$ zł $\times$ $24,74 \% = 86$ zł)